

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

NILSE WAHLA

přednesené dne 10. září 2015(1)

Věc C-294/14

ADM Hamburg AG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo)]

„Doprava – Celní unie a společný celní sazebník – Celní kodex Společenství – Celní preference – Článek 74 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93 – Původní produkty vyvezené ze zvláště výhodné země – Požadavek, podle něhož produkty deklarované k propuštění do volného oběhu v Evropské unii musí být stejné jako produkty vyvezené ze zvláště výhodné země, která je považována za zemi jejich původu – Zásilka složená ze směsi surového oleje z palmových jader pocházejícího z různých zemí, jež mají nárok na stejné preferenční zacházení“

1. Ve věci v původním řízení byl do Evropské unie dovezen surový olej z palmových jader z různých zemí Střední a Jižní Ameriky, jež mají všechny nárok na stejné preferenční celní zacházení. Pro účely dopravy byl olej pocházející z těchto různých zemí nalit do jedné nádrže a pro účely propuštění do volného oběhu v Evropské unii byl deklarován jako směs.

2. V této souvislosti vyvstává otázka, jak je třeba pro účely použití preferenčního celního zacházení postupovat k míchání produktů pocházejících z různých zemí. Soudní dvůr je konkrétně žádán o výklad čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93(2) – který nedovoluje žádné pozměňování či přetvoření produktů – a zejména požadavku, že produkty deklarované k propuštění do volného oběhu v Evropské unii musí být stejné jako produkty vyvezené ze zvláště výhodné země, která je považována za zemi jejich původu („požadavek totožnosti“).

I – Právní rámec

A – Nařízení (ES) č. 732/2008(3)

3. Článek 5 nařízení č. 732/2008 stanoví:

„1. Stanovené celní preference se uplatňují na dovoz produktů, na něž se vztahuje režim poskytovaný zvláště výhodné zemi, z níž tyto produkty pocházejí.

2. Pro účely režimů uvedených v čl. 1 odst. 2 jsou pravidla původu týkající se definice pojmu „původní produkty“ a související postupy a metody správní spolupráce stanoveny v nařízení (EHS)

?. 2454/93.

[...]"

B – Nařízení (EHS) ?. 2454/93

4. Nařízením ?. 2454/93 se provádí celní kodex Společenství(4).

5. Šestnáctý bod odvodnění nařízení ?. 1063/2010, kterým bylo pozmeněno nařízení ?. 2454/93, vysvětluje existenci potěby pružnosti, protože pravidla platná v době přijetí pozmeněujícího nařízení vyžadovala důkaz přímé dopravy do Evropské unie, který může být obtížné získat. Kvůli tomuto požadavku nemohly jisté produkty, ke kterým byl připojen platný doklad o původu, ve skutečnosti využívat preferenčního zacházení. Bylo proto považováno za vhodné zavést nové, jednodušší a pružnější pravidlo, které se zaměřovalo na to, zda zboží předložené celním orgánem k propuštění do volného oběhu v Evropské unii bylo stejné zboží, které opustilo zvýhodněnou zemi vývozu; nejdůležitější přitom bylo, aby toto zboží nebylo cestou jakýmkoli způsobem pozmeněno či přetvořeno.

6. Článek 72 nařízení ?. 2454/93 stanoví:

„Za pocházející ze zvýhodněné země se považují tyto produkty:

a) produkty, které byly v dané zemi zcela získány ve smyslu článku 75;

b) produkty, které byly získány v dané zemi a obsahují materiály, které zde nebyly zcela získány, jestliže byly tyto materiály dostatečně opracovány nebo zpracovány ve smyslu článku 76.“

7. Článek 74 nařízení ?. 2454/93 uvádí:

„1. Produkty deklarované k propuštění do volného oběhu v Evropské unii musí být stejné jako produkty vyvezené ze zvýhodněné země, ze které pocházejí. Před jejich deklarováním k propuštění do volného oběhu nesmí být pozmeněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny nebo podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu. Skladování produktů nebo zásilek a rozdělávání zásilek lze provést na odpovědnost vývozce nebo následného držitele zboží a produkty zůstávají v zemi nebo zemích tranzitu pod dohledem celních orgánů.“

2. Splnění odstavce 1 se považuje za uspokojivé, pokud celní orgány nemají důvod k pochybnostem; v takových případech mohou celní orgány požádat deklaranta, aby poskytl důkaz plnění, který je možné poskytnout jakýmkoli způsobem, včetně smluvních přepravních dokumentů, jako jsou nákladní listy; může se rovněž jednat o faktické či konkrétní důkazy založené na značení nebo číslování balíků nebo jakékoli důkazy týkající se vlastního zboží.“

II – Skutkový stav, řízení a předběžné otázky

8. Dne 11. srpna 2011 dovezla společnost ADM Hamburg do Německa z Ekvádoru, Kolumbie, Kostariky a Panamy několik zásilek surového oleje z palmových jader za účelem propuštění do volného oběhu v Evropské unii. Všechny tyto země jsou vyvážejícími zeměmi GSP(5). Olej byl přepravován v různých nádržích nákladní lodi. Za účelem využití preferencí předložila společnost ADM Hamburg osvědčení o preferenčním zacházení, která byla vydána výše uvedenými zeměmi.

9. Vše v původním řízení se týká pouze jedné z uvedených zásilek (dále jen „sporná zásilka“). Sporná zásilka obsahovala směs surového oleje z palmových jader pocházejícího z

různých zvýhodněných zemí.

10. Dne 8. prosince 2011 vydal Hauptzollamt Hamburg-Stadt výměr dovozního cla. Pokud jde o spornou zásilku, vypočetl dovozní clo na základě celní sazby platné pro třetí zemi, to znamená, že této zásilce nebylo poskytnuto požadované preferenční zacházení. Důvodem pro odmítnutí preferenčního zacházení bylo v podstatě to, že surový olej z palmových jader z různých dovážených zásilek z různých zemí původu byl smíchán v jedné nádrži.

11. Po neúspěšném správním odvolání podala společnost ADM Hamburg žalobu k Finanzgericht Hamburg. Vzhledem k tomu, že Finanzgericht Hamburg měl pochybnosti o správném výkladu příslušných ustanovení unijního práva, rozhodl se přerušit řízení a předložit žádost o rozhodnutí následující předběžné otázky:

„Je skutkový požadavek stanovený v čl. 74 odst. 1 první větě [nařízení č. 2454/93], podle kterého produkty deklarované k propuštění do volného oběhu v Evropské unii musí být stejné jako produkty vyvezené ze zvýhodněné země, ze které pocházejí, naplněn v takovém případě, jako je projednávaný případ, kdy několik dílčích množství surového oleje z palmových jader z různých zemí vývozu se systémem všeobecných celních preferencí, ze kterých pocházejí, nebylo vyvezeno od sebe fyzicky oddělené a nebylo dovezeno fyzicky oddělené do Evropské unie, nýbrž při vývozu byla tato množství vždy naplněna do společné nádrže na přepravní lodi a v této nádrži byla ve smíchaném stavu dovezena do Evropské unie, přičemž je možné vyloučit, že by se v průběhu přepravy do nádrže před jejich propuštěním do volného oběhu dostaly jiné produkty – zejména produkty bez preferenčního zacházení?“

12. Písemná vyjádření byla předložena společností ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt a Komisí. S výjimkou Hauptzollamt Hamburg-Stadt se tyto zúčastnění rovněž ústně vyjádřili na jednání, které se konalo dne 11. června 2015.

III – Posouzení

A – Předem

13. Je požadavek totožnosti produktu, jež opustily zvýhodněnou zemi, s produkty, které byly předloženy celním orgánem na základě deklarace k propuštění do volného oběhu v Evropské unii, stanovený v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93, splněn, pokud byl surový olej z palmových jader pocházející z různých zemí, jež mají nárok na stejné preferenční zacházení, naplněn do stejné nádrže nákladní lodí a dovezen jako směs v této nádrži? Toto je v podstatě otázka, o jejíž objasnění předkládající soud žádá v projednávané věci Soudní dvůr. Předkládající soud přiměla k tomu, aby Soudní dvůr požádal o poskytnutí vysvětlení této otázky, nejen skutečnost, že Soudní dvůr dosud neměl příležitost objasnit smysl článku 74 nařízení č. 2454/93, ale i to, že celní orgány členských států zastávají v této věci různé názory.

14. Existuje zejména nejistota, zda smíšení produktu – které jsou v projednávané věci zamítelné a svou charakteristikou jakožto surový olej z palmových jader látkově totožné – pocházejících z různých zvýhodněných zemí vylučuje preferenční zacházení. Z níže uvedených důvodů zastávám názor, že tomu tak není.

B – Nové, pružnější pravidlo

15. Rád bych předeslal, že předtím, než byl článek 74 nařízení č. 2454/93 pozmeněn nařízením č. 1063/2010, se pro to, aby dovozce mohl využít preference, požadoval důkaz přímé přepravy do Evropské unie, což byl požadavek, který bylo často obtížné splnit. Jak vysvětluje šestnáctý bod odůvodnění nařízení č. 1063/2010, článek 74 nařízení č. 2454/93 měl zavést

nové, jednodušší a podstatně pružnější pravidlo, které se zaměřuje na to, aby deklarované zboží bylo stejné jako zboží, které bylo vyvezeno.

16. Úvodem bych chtěl rovněž zdůraznit, že požadavek totožnosti stanovený v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93 by neměl být posuzován samostatně, nýbrž jako součást celku, zejména ve spojení s čl. 74 odst. 2, který uvádí, že splnění požadavku totožnosti se považuje za uspokojivé, pokud celní orgány nemají důvod k pochybnostem. Jinými slovy, pokud celní orgány nemají žádný důvod se domnívat, že produkty deklarované pro volný oběh nejsou stejnými produkty jako ty, které byly vyvezeny, mají tyto orgány vycházet z toho, že se zabývají stejnými produkty.

17. Ve věci v původním řízení není původ produktu sporný. Není sporné ani to, že olej ve sporné zásilce, pokud by nebyl smíchán dohromady, by požíval preferenčního zacházení. Kromě toho jsou dotčené produkty zaměnitelné a svou charakteristikou jakožto surový olej z palmových jader látkově totožné. Domněnka totožnosti stanovená v čl. 74 odst. 2 spolu se skutečností, že neexistují pochybnosti o původu produktu, by podle mého názoru měla sama o sobě stačit k vyřešení otázky, která je základem věci v původním řízení.

18. Je sice možné argumentovat v tom smyslu, že pro celní orgány je obtížnější kontrolovat a odebírat vzorky dovážených produktů, pokud se produkty různého původu dováží jako směs. Samozřejmě by se v této souvislosti nemělo zapomínat na cíl ulehčit úkol celních orgánů ověřit původ dovážených výrobků. Mělo by se spíše považovat za jednu z hlavních zásad výkladu celního kodexu, jakož i nařízení č. 2454/93, které má celní kodex provádět. Je tomu tak v neposlední řadě proto, že celní kodex se snaží mimo jiné zajistit rychlé a účinné postupy pro propouštění produktů do volného oběhu(6). Nepochybně, je nanejvýš důležité, aby celní orgány byly, pokud je to nezbytné, schopny kontrolovat produkty za účelem ověření, zda odpovídají osvícení o původu zboží.

19. Pro účely preferenčního zacházení je proto nezbytné, aby bylo možné prokázat spojitost mezi produktem, jeho statusem původu a příslušným osvícením o původu zboží. Při prokazování této spojitosti hraje klíčovou úlohu osvícení o původu zboží(7). Soudní dvůr zdůraznil důležitost formálního dokladu o původu (osvícení o původu zboží): z ustálené judikatury vyplývá, že požadavek platného dokladu o původu vydaného příslušným orgánem nelze považovat za pouhou formalitu, která nemusí být dodržena, pokud je místo původu prokázáno jinými důkazy.(8)

20. Pokud jde o věc v původním řízení, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost ADM Hamburg předložila osvícení o preferenčním zacházení ve formě osvícení o původu zboží pro všech pět zásilek (tiskopis A), která jako taková nejsou v projednávané věci sporná.

21. V této souvislosti ustanovení týkající se osvícení o původu zboží v čl. 47 písm. b) nařízení č. 2454/93 uvádí, že osvícení musí obsahovat všechny údaje potřebné ke ztotožnění výrobku, jehož se týká, zejména počet nákladových kusů, hrubou a čistou hmotnost zboží nebo jeho objem. Kromě toho příloha 17 nařízení č. 2454/93 popisuje obsah „tiskopisu A“. V kolonkách 5, 6 a 9 tohoto tiskopisu musí být uvedeno číslo položky, značky a počet nákladových kusů a hrubá hmotnost nebo jiné množství. Na druhé straně tiskopisu, která je nadepsaná „Poznámky“, bod II „Obecné podmínky“ písm. b) dále uvádí, že každá položka dodávky musí podmínky splňovat samostatně.

22. Je nutno připustit, že míchání produktů různého původu je na první pohled jen těžko slučitelné s požadavky týkajícími se obsahu příslušných osvícení, a to nejen pokud jde o hmotnost a množství, ale i pokud jde o požadavek, že každá položka musí podmínky splňovat samostatně. V tomto smyslu je pravda, že pokud se produkt smíchá s produktem jiného původu způsobilým, který znemožňuje opětvně fyzické oddělení těchto dvou produktů, bylo by možné

tvrdit, že se již nejedná o stejný produkt, o který se jednalo, než byl smíchán s jiným produktem. Tvzení, že smíchání by celním orgánem ztřžovalo kontrolu pvodu, má tedy určité opodstatnění. Z tohoto pohledu by bylo možné čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93 chápat tak, že vyžaduje, aby produkty odpovídající příslušným osvědčením o pvodu zboží byly přepravovány zpsobem, který zabezpečuje jejich fyzické oddělení.

23. Přesto si nemyslím, že to představuje dostatečný důvod pro to, aby bylo během přepravy vyžadováno fyzické oddělení zásilek spojených s příslušným osvědčením o pvodu zboží. Existuje několik důvodů, proč zastávám tento názor.

24. Zaprvé je nutno mít na paměti, že článek 74 je součástí kapitoly 2 hlavy IV části I nařízení č. 2454/93, která upravuje preferenční pvod zboží. Ještě přesněji je toto ustanovení částí pododdílu 2 oddílu 1 této kapitoly, který se zabývá definicí pojmu „pvodní produkty“, konkrétně produktů pocházejících ze zvláštní země, za účelem uplatnění preferenčního celního zacházení(9).

25. Vzhledem k tomu, že se celý pododdíl 2 zabývá definicí toho, co představuje pvodní produkt, neshledávám téměř žádné (pokud vůbec) důkazy pro to, že požadavek totožnosti má zajistit cokoli jiného než to, že produkty deklarované k volnému oběhu budou ve skutečnosti pvodními produkty, to znamená produkty, které pro účely určení dovozního cla (vyššího nebo nižšího v závislosti na pvodu produktu) pocházejí ze zvláštní země, a ne ze třetí země. To je jediným účelem čl. 74 nařízení. Toto ustanovení se například – abych uvedl zjevnou věc – nezabývá označováním produktů, které jsou určeny k prodeji spotřebitelům(10).

26. Jak bylo uvedeno výše, zdá se, že zúčastnění nepovažují za spornou skutečnost, že produkty deklarované k propuštění skutečně odpovídají osvědčením o pvodu zboží předloženým společnostmi ADM Hamburg. U předkládajícího soudu nebylo vzneseno žádné opačné tvrzení a už vůbec ne důkaz, který by naznačoval, že by do sporné zásilky byly přidány produkty ze třetích zemí.

27. Zadruhé především tekutiny a sypké produkty představují zvláštní případ. Podle mého chápání je tomu tak, že u těchto druhů produktů je běžnou praxí, že se na určité časové období a určité množství produktu vystaví osvědčení o pvodu zboží, která se následně připojí k nákladnímu listu. Tyto dokumenty jsou pro účely dopravy, a zejména skutečného naložení nákladní lodě, které se řídí zcela odlišnou logikou, irelevantní(11). V žádném případě proto není neobvyklé, že je několik osvědčení o pvodu zboží spojeno s produkty přepravovanými v jedné nádrži nebo v rámci jednoho nákladového prostoru, a to i v situaci, kdy všechny tyto produkty pocházejí z jedné a též země.

28. V této souvislosti bylo na jednání vysvětleno, že nejen sporná zásilka, ale i další zásilky surového oleje z palmových jader, které dovážela společnost ADM Hamburg, byly *de facto* směsí, i když směsí oleje pocházejícího z jedné zvýhodněné země. Spatřovat v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93 požadavek fyzického oddělení tekutých nebo sypkých produktů může vzhledem k tomu vést pouze k bezdůvodnému rozlišování. Požadavek fyzického oddělení během přepravy (založený například na kritériu země původu nebo osvědčení o původu zboží) pro tekuté nebo sypké zboží by, pokud jde o uplatnění preferenčního celního zacházení, vedl k nepříznivému zacházení s produkty, které je obtížné, pokud ne nemožné, oddělit poté, co byly uloženy do stejného nákladového prostoru (nebo nádrže). Nevidím důvod, jímž by to mohlo být odůvodněno: pro? by smíchání – v nádrži nebo v nákladovém prostoru – produktů, které jsou svou charakteristikou jakožto surový olej z palmových jader látkově totožné a vzájemně zaměnitelné, představovalo „pozmenění“ či přetvoření“ v rozporu s čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93 v případě, kdy tyto vzájemně smíchané produkty pocházejí z různých zvýhodněných zemí, ale ne v případě, kdy tyto produkty pocházejí z jedné země?

29. Pokud jde o potřebu ověřit původ, která podle mne představuje jediný schůdný argument, který by na první pohled bylo možné použít jako odůvodnění fyzického oddělení, uvedu pouze následující: nevidím důvod, proč by bylo jednodušší ověřit původ na základě osvědčení o původu zboží v situaci, kdy jsou vzájemně zaměnitelné výrobky (tekuté nebo sypké) pocházející z jedné země přepravovány jako směs, a obtížnější v situaci, kdy je, stejně jako v projednávané věci, několik osvědčení o původu zboží spojeno se zásilkou, která obsahuje zaměnitelné produkty pocházející z několika zvýhodněných zemí. V obou případech máme několik osvědčení o původu zboží spojených do směsi tekutých nebo sypkých produktů.

30. Toto mě vede k mým závěrečným úvahám. První věta čl. 74 odst. 2 nařízení č. 2454/93 zavádí podle mého názoru domněnku ve prospěch statusu původu. Pouze tehdy, když celní orgány mají důvod předpokládat, že produkty nemají status původu, musí deklarant prokázat, že zásilka skutečně obsahuje stejné produkty, jako byly ty, jež byly původně vyvezeny. Toto může být užitečné, jak toto ustanovení jasně vysvětluje, jakýmkoli způsobem, buď smluvními přepravními dokumenty, jako jsou nákladní listy, nebo faktickými či konkrétními důkazy založenými na značení nebo číslování balíků nebo jakýmkoli důkazy, které se týkají vlastních produktů. V tomto smyslu přeprava produktů ve formě směsi nevylučuje preferenční zacházení. Nicméně – i s rizikem, že uvedu zjevnou skutečnost – je to dovozce (deklarant), kdo nese riziko vyššího dovozního cla, pokud důkazy, které předložil, nepřesvědčí celní orgány o statusu původu produktů.

31. Na základě výše uvedeného zastávám názor, že za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávané věci, kdy i) produkty, které byly vzájemně smíchány, jsou svou charakteristikou jakožto surový olej z palmových jader látkově totožné a zaměnitelné, ii) pocházejí ze zemí, které mají nárok na stejné preferenční zacházení, a iii) neexistují žádné pochybnosti o jejich statusu původu, je požadavek totožnosti mezi vyvezenými produkty a produkty, které byly deklarovány k propuštění do volného oběhu v Evropské unii, který je stanoven v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 2454/93, splněn.

IV – Závěry

32. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpovídl na předložnou otázku položenou Finanzgericht Hamburg následovně:

Požadavek totožnosti stanovený v první větě čl. 74 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. srpence 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1063/2010 ze dne 18. listopadu 2010, podle něhož produkty deklarované k propuštění do volného oběhu v Evropské unii musí být stejné

jako produkty vyvezené ze zvýhodněné země, ze které pocházejí, je splněn za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávané v čí, kdy několik zásilek surového oleje z palmových jader pocházejících z různých zemí, které mají nárok na stejné preferenční zacházení, nebylo pro účely přepravy fyzicky odděleno, nýbrž bylo naplněno do stejné nádrže nákladní lodi, a v důsledku toho bylo do Evropské unie dovezeno v této nádrži jako směs.

1 – Původní jazyk: angličtina.

2 – Nařízení Komise (EHS) ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (EU) č. 1063/2010 ze dne 18. listopadu 2010 (Úř. věst. 2010, L 307, s. 1).

3 – Nařízení Rady ze dne 22. července 2008 o uplatnění systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 a o změně nařízení (ES) č. 552/97, č. 1933/2006 a nařízení Komise (ES) č. 1100/2006 a č. 964/2007 (Úř. věst. 2008, L 211, s. 1).

4 – Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále je „celní kodex Společenství“) (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) v platném znění. Toto nařízení spojuje do jednoho kodexu velký počet nařízení a rozhodnutí týkajících se celního práva.

5 – Systém všeobecných preferencí.

6 – Rozsudek Derudder, C-290/01, EU:C:2004:120, bod 45. Za tímto účelem se má ustanovení celního kodexu Společenství v platném znění zabývat kontrolou zboží. Například podle čl. 68 písm. b) tohoto kodexu mohou za účelem ověření celních prohlášení celní orgány kontrolovat zboží a případně za účelem hloubkové kontroly nebo analýzy odebrat vzorky.

7 – Ažkoli to v projednávané věci není relevantní, stojí za povšimnutí, že i v této souvislosti byla do systému zavedena větší pružnost a osvědčení o původu se již nadále nepoužívají. Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/428 ze dne 10. března 2015, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93 a nařízení (EU) č. 1063/2010, pokud jde o pravidla původu v souvislosti se systémem všeobecných celních preferencí a preferenčními celními opatřeními pro určité země a území (Úř. věst. L 70, s. 12), zavedlo nový systém certifikace původu zboží. Tato se provádí pomocí systému autocertifikace, ve kterém se vývozci zaregistrují v elektronickém systému, tzv. systému REX.

8 – Viz nedávný rozsudek Helm Dünagemittel, C-613/12, EU:C:2014:52, bod 32 a citovaná judikatura.

9 – Viz například články 72, 75 a 78 tohoto nařízení. Podle těchto ustanovení se produkty, které byly zcela získány ve zvýhodněné zemi (jako například zelenina vypěstovaná v této zemi), považují za původní produkty, zatímco produkty, které nebyly zcela získány v této zemi, mohou získat status původu za předpokladu, že jsou následně ve zvýhodněné zemi dostatečně zpracovány. Z článků 79 a 83 tohoto nařízení dále vyplývá, že nepůvodní materiály mohou být použity na jejich výrobu, pokud nepřesahují určité procento daného výrobku, zatímco například původ strojů nebo paliva použitého při výrobě daného produktu není pro určení jeho původu relevantní.

10 – Jak vysvětluje sedmý bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatnění systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008 (Úř. věst. L 303, s. 1), preferenční přístup na trh Unie by měl rozvojovým zemím pomoci v jejich úsilí o snižování chudoby a podporu řádné správy věci

veřejných a udržitelného rozvoje tím, že jim napomáhá vytvářet prostřednictvím mezinárodního obchodu další příjmy, jež pak mohou zpětně investovat ve prospěch svého vlastního rozvoje, a zároveň diverzifikovat jejich ekonomiky. Smíchání zaměřitelných produktů z různých zemí, které patří do stejné skupiny zemí GSP, na tom nic nemění.

11 – V této souvislosti mohou otázky bezpečnosti vyžadovat, aby bylo zboží, které má být přepraveno, naloženo způsobem, který neodpovídá nákladním listům. V každém případě se však zdá být nepravděpodobné, že by počet nádrží nebo nákladových prostorů v lodi odpovídal počtu zásilek přepravovaných v určité době.